

Den næste sag på dagsordenen var:

4) Eneste behandling af beslutningsforslag nr. B 22:

Indstilling fra Retsudvalget om valg af Folketingets Ombudsmand.

(Fremsat 31/3 98 i betænkning fra Retsudvalget).

Formanden:

Dette valg foregår uden forhandling. Et flertal i Retsudvalget har indstillet, at Hans Gammeltoft-Hansen genvælges til Folketingets Ombudsmand. Der er ikke bragt andre i forslag.

Afstemning

Udvalgsflertallets indstilling om at genvælge Hans Gammeltoft-Hansen til Folketingets Ombudsmand vedtoges med 111 stemmer (S, V, KF, SF, CD, RV, EL og KRF) mod 14 (DF og FP).

Den næste sag på dagsordenen var:

5) Forespørgsel nr. F 1:

Forespørgsel til justitsministeren:

»Hvad kan ministeren oplyse om udviklingen i EU's indre og retlige samarbejde, herunder hvilken betydning Amsterdamtraktaten kan få for udformningen af en EU-flygtningepolitik, udbygningen af EU's politisamarbejde og for den danske undtagelse på dette område?«

Af Keld Albrechtsen (EL) og Søren Søndergaard (EL).

(Forespørgslen anmeldt 27/3 98. Fremme af forespørgslen vedtaget 2/4 98).

Begrundelse

Keld Albrechtsen (EL):

De nye regler i Amsterdamtraktaten om politisamarbejde, flygtningepolitik, straffelovharmonisering og grænsekontrol er uden sammenligning den del af Amsterdamtraktaten, som er mest vidtgående og vil få de største konsekvenser, hvis traktaten skulle gå hen og blive godkendt ved folkeafstemningen. Det er jo sådan, at på andre områder, først og fremmest sådanne områder som beskæftigelse og miljø, har det ringe betydning, hvad der står i traktaten. Der

er der tale om smukke ord og hensigtserklæringer, men ikke om noget, der forpligter.

Men sådan er det ikke på det retlige område. Her er der tale om, at der virkelig flyttes magt fra nationalstaterne til EU, og det får betydning på den måde, at Kommissionen og EF-Domstolen får flere beføjelser på Folketingets bekostning. Det er her, Amsterdamtraktaten virkelig vil få vidtgående konsekvenser, hvis den vedtages, og det er naturligvis derfor, vi har valgt at rejse en forespørgsel til justitsministeren om netop dette område i traktaten her i dag.

Vi har oplevet her i vinter, hvordan hysteriet om et meget lille antal kurdiske flygtninge, som kom med skib til Italien, kunne bruges til at fremskynde opbygningen af det Fort Europa, Amsterdamtraktaten vil være et redskab til yderligere at cementere. Et Fort Europa, der lukker sig for flygtninge; et Fort Europa, der ønsker at anbringe de kurdiske flygtninge i lejre i Tyrkiet og ønsker at trække vindebroen op og lukke sine grænser; et Fort Europa, som vil etablere et overvågningssamfund med en vidtgående videreudbygning af de politiregistre og det politisamarbejde, som allerede findes med Schengensamarbejdet og Europol, og som vil tage et voldsomt skridt videre i retning af et overstatsligt politi, hvis Amsterdamtraktaten vedtages.

Det afgørende spørgsmål, vi vil stille ministeren, og som jeg håber, vi får svar på under debatten i dag, er naturligvis, hvor langt disse bestemmelser kan bruges til f.eks. at harmonisere flygtningepolitikken og flygtningebegrebet. Hvor langt vil den danske regering gå med hensyn til at acceptere, at disse beslutninger også kommer til at gælde for Danmark? Hvor langt vil den danske regering gå, når det gælder politisamarbejdet, når det gælder nye regler for grænseoverskridende politivirksomhed, og når det gælder anvendelsen af de nye retsakter, traktaten lægger op til? Det er de spørgsmål vi håber ministeren nu vil komme herop og besvare.

Besvarelse

Justitsministeren (Frank Jensen):

En af de grundlæggende tanker bag det europæiske samarbejde i Den Europæiske Union er, at der skabes en fri bevægelighed mellem landene, der ikke blot skal omfatte varer, kapital og tjenesteydelser, men også skal gælde for